

Na jaren touwtrekken kan hennepverwerker Dun Agro uit Pekela uitbreiden. 'Ik dacht soms, ik gooi het bijtje erbij neer'

[Spring naar artikelinhoud.](#)

Zoeken

Het beste van DVHN altijd binnen handbereik? Download nu onze vernieuwde app!

[Download nu!](#)

Zo moet hennepverwerker Dun Agro worden. Illustratie: Dun Agro/Van Ringen Architecten

Er gloort hoop aan de horizon voor hennepvezelverwerker Dun Agro in Oude Pekela. Na zes jaar bakkeleien staat een grote uitbreiding in de startblokken. Naar verwachting rollen straks duurzame bouwmaterialen voor duizenden woningen per jaar uit de fabriek.

[Lees meer over](#)

[Pekela](#)

Dun Agro wordt dan ook fors groter. Niet alleen komen er extra productielijnen, maar er is ook meer ruimte voor het opslaan en drogen van de producten. Daarmee kan het bedrijf groeien. Financieel, maar ook in zijn impact op een duurzame bouwwereld, ziet directeur Albert Dun (69).

Een aantal vergunningen moet nog worden verleend. Wanneer alles gaat zoals gepland, verwacht Dun dat de uitbreiding van zijn bedrijf in de tweede helft van 2026 klaar is. Het plan kost tientallen miljoenen.

Dun wil zich met de uitbreiding vooral richten op bouwmaterialen voor woningen op basis van hennep. Hennep is, niet zonder dank aan pionier Dun Agro, in opkomst als bouwstof voor woningen. Het is onder andere isolerend, vochtregulerend en makkelijk te bewerken. Het gewas legt bovendien grote hoeveelheden CO2 vast, is goed voor de bodem en heeft geen bestrijdingsmiddelen nodig.

Honderden hectares hennep

Alles gebeurt straks bij het bedrijf in Oude Pekela, nu worden delen van het proces nog uitgevoerd in Tsjechië. „Je moet je voorstellen, als hier één vrachtauto vertrekt met materialen, komen er negen terug”, schetst Dun. Het volume van de afgewerkte producten is immers veel groter. Dat kost een hoop aan vervoerskosten en uitstoot.

Als de fabriek volledig in bedrijf is en alle hennep naar bouw materiaal zou gaan, kunnen daarvan jaarlijks zo'n zesduizend woningen worden gebouwd, schat Dun. Die bouwstoffen komen dan voornamelijk van het Groningse platteland.

Voor wie in het Ommeland komt, zijn hennepvelden inmiddels een bekend gezicht. Het metershoge, bladrijke gewas groeit op tal van plekken en vliegt bij mooi weer uit de grond. Dun Agro laat zo'n 1650 hectare verbouwen, zegt Dun. „Daarvan wordt 1550 hectare verbouwd in Nederland, de rest in Denemarken en Duitsland.”

In november 2018 openden Albert Dun en gedeputeerde Nienke Homan de eerste hennepwoning in Oude Pekela. Foto: Archief Huisman Media

Gebakkelei

De oogst gaat naar de Raadhuisweg, bijna 2 kilometer buiten Oude Pekela. Aan de voorzijde van het bedrijf staat een zonnepark en het Emergobos, aan de achterzijde liggen uitgestrekte akkers. Hoewel de voordeur van het bedrijf in de gemeente Pekela is, moet de uitbreiding grotendeels over de gemeentegrens gebeuren, in de gemeente Oldambt.

Dat bleek ingewikkeld. Het duurde zes jaar voordat ambtenaren en steden- en landschapsbouwkundigen van de gemeente Oldambt en de provincie zich konden vinden in de bouwplannen. Dun blikt niet terug op een soepel proces.

Dat begon ermee dat het bestemmingsplan van de grond waarop hij wilde bouwen in 2013 was veranderd. „Dit was mij niet verteld”, zegt Dun. Nadat burgemeester Jaap Kuin van de gemeente Pekela en voormalig wethouder Hennie Hemmes (SP) op gesprek gingen in de gemeente Oldambt, kwam er weer schot in de zaak. „Kuin heeft alles gedaan wat hij kon.”

Water bij de wijn

Er ontstond daarna een hele discussie met ambtenaren over hoe het bedrijf ingepast moest worden in de omgeving, zegt Dun. Hij wilde een ruim terrein met een bomenhaag eromheen, maar dat ging na een hoop, in zijn ogen onhandig gesteggel, niet door. Hij noemt een voorbeeld. „Op een gegeven moment werd bedacht dat er eiken moesten komen. Want die doen het zo goed op kleigrond.” Hij is even stil. „Hier hebben wij helemaal geen kleigrond.”

In plaats van bomen komt er een watertje om het pand. Volgens het huidige plan worden de bedrijfspanden tegen elkaar aangebouwd en moet de uitbouw gelijken op een oude strofabriek, inclusief scheve daken.

Daar is Dun eigenlijk geen fan van: ze zijn niet functioneel en kosten volgens hem een miljoen euro extra. Maar hij was de discussie zat. „Er waren zoveel frustraties dat ik af en toe wel dacht: ik leg het bijltje erbij neer.” Na een hoop concessies lijkt het doel nu in zicht. De omgevingsvergunning wordt bekeken, de bouwvergunning moet snel volgen.

Circulair bouwen

Als in 2026 de bouw af is en het productieproces in werking komt, is het vrijwel circulair. Voor het drogen van producten is veel hitte nodig, dat wordt opgewekt met restproducten.

Komt de stroom van het zonnepark tegenover het bedrijf? „Nee, er komen zonnepanelen en batterijen.” Aansluiting om het zonnepark bleek ingewikkeld. De wens was er wel, want soms staat het park uit omdat er een overschot aan energie is. „Op zo’n moment hadden we daarmee onze batterijen kunnen opladen.” Een rechtstreekse lijn bleek echter niet mogelijk, waardoor het te duur werd.

Op termijn komen er zo’n honderd arbeidsplaatsen, dat zijn er nu bijna dertig. Met het team hoopt Dun een belangrijke bijdrage te leveren aan het landelijk streven dat in 2030 tenminste 30 procent van de materialen in de bouw biobased is. Of hij dat nog meemaakt als directeur? „Daar ga ik wel vanuit.”